

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/56/2018
Identifikačné číslo spisu: 1315010534
Dátum vydania rozhodnutia: 17.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1315010534.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného A. A. pre prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2018 v Bratislave dovolanie obvineného A. A., podané prostredníctvom zvoleného obhajcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. mája 2018, sp. zn. 2To/122/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného A. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 26. septembra 2017, sp. zn. 1 T 160/2015 bol obvinený A. A. uznaný za vinného z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

ako svedok po riadnom poučení v zmysle zákonných ustanovení Trestného poriadku, okrem iného aj po poučení o trestných následkoch krivej výpovede a o práve odoprieť výpoveď, dňa 9. decembra 2012 pred vyšetrovateľom Policajného zboru v budove Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senci, v konaní vedenom pod č. ORP-550/OVK-SC-2012 zámerne uviedol nepravdivé skutočnosti o tom, že dňa 8. decembra 2012 mu bolo v čase od 17.00 hod. do 21.30 hod. neznámym páchatelom v obci K. I. na Y. ulici odcudzené tam zaparkované osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7, bielej farby, evidenčného čísla: J., VIN: R., rok výroby 2010, ktoré v tom čase užíval, pričom po vykonanom dokazovaní bolo dňa 3. júla 2013 uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 4 Tr. por. trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. zastavené, pretože bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo.

Za to bol obvinený A. A. odsúdený podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému ustanovil pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu

úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Buriana (č.l. 551-555). Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí 10. mája 2018 uznesením sp. zn. 2To/122/2017, ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol (č.l. 575-578).

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 10. mája 2018, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 23. júla 2018, jeho obhajca 20. júla 2018, okresný prokurátor 17. júla 2018 a rozhodnutie prevzali aj ostatné strany trestného konania (č.l. 584).

Okresný súd Bratislava III 12. septembra 2018 a po doplnení dovolania pečiatkou súdu dňa 29. novembra 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Buriana (č.l. 592-599). Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 23. augusta 2018 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený namieta nepreukázanie jeho viny, nakoľko na hlavných pojednávaniach nebol vykonaný jeden jediný dôkaz preukazujúci spáchanie skutku, pričom iné osoby ako S., S. a D. vypovedali ako svedkovia o predmetnej udalosti zhodne ako on, ale boli právoplatne oslobodení spod obžaloby, ale on bol odsúdený s poukázaním na viaceré rozhodnutia ohľadne D. a S.. Obvinený poukázal aj na skutočnosť, že pravdivosť jeho tvrdenia celkom jednoznačne potvrdili aj svedkovia, a to J. S., Z. D., O. D., A. S., B. G. s poukázaním na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2011, sp. zn. IV. ÚS 499/2011, ako aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 15/98. K porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom ďalej došlo, keď bolo obhajobe znemožnené odstraňovať rozpory pri výsluchoch v prípravnom konaní, keďže žiadny výsluch v prípravnom konaní nebol vykonaný. Rozpory svedkov nemožno odstraňovať výsluchmi, ktoré neboli vykonané kontradiktórne a boli vykonané pred vznesením obvinenia.

V zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. obvinený namieta, že jeho návrh na vykonanie dôkazu formou dožiadania príslušný orgán, aby predložil výpis zo zariadenia evidujúceho prekročenie štátnej hranice osobným motorovým e. č.: J. XXXBA nebol vykonaný. Obvinený ďalej spochybňoval postup orgánov činných v trestnom konaní ako aj vykonávanie jednotlivých dôkazov, a to kamerových záznamov, analýzu kľúča od vozidla, pričom podľa obvineného orgány činné v trestnom konaní a súd pri uznaní jeho viny vychádzali z neexistujúceho dôkazu - kamerového záznamu z reštaurácie Z. A. a výsluchu príslušníkov Policajného zboru, ktorí v tejto súvislosti porušili zákon, uznesenie aj rozsudok. Obvinený namieta aj argumentáciu prvostupňového súdu spočívajúcu v úradnom zázname zo dňa 14. januára 2016, ktorá nebola napravená ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku, pričom nebol vykonaný žiadny takýto dôkaz, ktorý by tvoril predpoklady takýchto právnych záverov súdu s poukázaním na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu a právnu prax (ÚS 165/2004), pričom úradný záznam vyhotovovali príslušníci Policajného zboru, ktorí sa mali dopustiť hrubého porušenia Trestného poriadku a zákona o policajnom zbore, čo bolo konštatované aj v uznesení Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS-516/OISZ-V-2013 z 5. februára 2014. Okresný súd sa podľa obvineného v odôvodnení rozsudku absolútne nevysporiadal s dôkazmi svedčiacimi v jeho prospech, ale od počiatku konania konštatoval nesúhlas s právoplatnými oslobodzujúcimi rozsudkami Okresného súdu Dolný Kubín v spojení s rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený neuviedol, ktoré právne posúdenie zistených skutkov je nesprávne a ani nekonkretizoval, ktoré hmotnoprávne ustanovenie bolo nesprávne použité, akurát namieta porušenie zásady kontradiktórnosti, keď prvostupňový súd nebral do úvahy dôkazy navrhnuté obhajobou, ale sám vykonal dôkaz, výsluch svedka B. I., ako aj K. K. a K. O.. Za

porušenie uvedenej zásady obvinený taktiež považuje aj procesný postup, kedy súd na hlavnom pojednávaní vykonával primárne sám výsluchy jednotlivých svedkov, pričom toto mala primárne vykonávať strana, ktorá výsluch svedka navrhla.

Na záver svojho dovolania obvinený navrhol, aby dovolací súd a) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/122/2017 z 10. mája 2018, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. s nadväznosťou na § 2 ods. 10 Tr. por., a to v neprospech obvineného A. A., nar. XX. E. XXXX, bytom T. XXX, B. D.; b) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/122/2017 z 10. mája 2018 a rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1 T 160/2015 z 26. septembra 2017 vo výroku o vine a vo výroku o treste; c) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bratislava III, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Uvedenú možnosť vyjadriť sa využila okresná prokurátorka, ktorej vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené 10. septembra 2018 (č.l. 601), v rámci ktorého uviedla, že obvinený v dovolaní uplatňuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c), pričom tu nie je možné hovoriť o porušení práva na obhajobu, nakoľko je všeobecne známe, že obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., a to z toho dôvodu, že by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. Vzhľadom k námietkam ohľadne odstránenia rozporov v prípravnom konaní, prokurátorka uviedla, že rozhodujúca výpoveď svedka K. D. bola v prípravnom konaní vykonaná kontradiktórnym spôsobom a za prítomnosti obhajcu, pričom tento svedok bol vypočutý aj v konaní pred súdom. V konaní pred súdom boli vypočutí aj svedkovia, a to zväčša priatelia obvineného, ktorí boli v prípravnom konaní vypočutí pred vznesením obvinenia a všetci vypovedali zhodne s výpoveďou obvineného.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. prokurátorka uviedla, že dokazovanie v tomto smere na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v súlade s ustanovením Trestného poriadku a z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonávaní dôkazov, a preto nie je daný dôvod v zmysle uvedeného ustanovenia. Navyše je potrebné poukázať, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie hodnotenie dôkazov okresného a krajského súdu.

V rámci ďalšieho dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. prokurátorka uviedla, že obvinený v rozpore s použitým dovolacím dôvodom uvedeným v tomto ustanovení ani nenamieta nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávnosť použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia, ale v podstate polemizuje so zisteným skutkovým stavom, ktorý dovolací súd nie je oprávnený preskúmať.

Z uvedených dôvodov prokurátorka navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vyjadrenie prokurátorky bolo zaslané obvinenému a jeho obhajcovi, ale do konania neverejného zasadnutia sa k nemu nevyjadřili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom

zasadnutí, lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zřejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako "ďalšie" odvolanie.

V posudzovanej veci bol ako prvý dovolací dôvod uplatnený dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Dovolateľom uvádzaný dovolací dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci bolo obvinenému vyšetrovateľom vznesené obvinenie pre skutok právne posúdený ako prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., pričom nešlo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 Tr. por., a preto nemusel mať obhajcu už od vznesenia obvinenia. Napokon dňa 19. augusta 2013 došlo obvineným k zvolienu si obhajcu, a to JUDr. Martina Buriana (č.l. 181-182), ktorý obvineného následne zastupoval a zúčastňoval sa úkonov trestného konania, ako aj výsluchov jednotlivých svedkov, pričom k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu v prípade obvineného nedošlo, ako ani k porušeniu zásady kontradiktórnosti. V rámci tohto dovolacieho dôvodu nemožno úspešne uplatňovať ani námietky, že súdy nevykonali obvineným resp. obhajobou navrhované dôkazy, ako aj posudzovanie nesprávneho zistenia skutkového stavu, pretože účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie skutkového stavu. Obhajoba obvineného bola po celý čas trestného stíhania riadne zabezpečená, a preto námietky dovolateľa nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Dovolateľ ako ďalší dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a nakoniec etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov zadovážených podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov a aby sa napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy. Nemožno však ním úspešne napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob

jeho vyhodnotenia súdom. V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený spochybňoval svedecké výpovede, neexistenciu dôkazov, postup pri hodnotení dôkazov súdom, čo je v dovolacom konaní neprípustné, nakoľko sa jedná o namietanie skutkového stavu a nevyhodnotenia dôkazov, pričom tieto námietky nijako nezakladajú ani opodstatnenosť predmetného dovolacieho dôvodu. Dovolací súd žiadne pochybenie pri vykonávaní dôkazov zo strany nižších súdov nezistil. Argumentáciu dovolateľa vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Napokon dovolateľ vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premĺčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dĺžky ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaneho dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skôr ako o právnu námietku ide o skrytú snahu vyhodnotiť vykonané dôkazy a skutkový stav v prospech obvineného.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného posúdeného ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy v zmysle § 346 ods. 1 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného A. A. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.